

LA SEUA CASA, LA SEUA FAMILIA, LA SEUA GENT...

Snoopy, una multitud d'un

Gos coniller, més aviat blanc, cap de misto, amb un llarg morro rematat per una mena de pruna clàudia: Snoopy, estimat per la seua gent, entre la qual hi ha, també, nosaltres.

V. Martí

A la frontera, dalt la porta, per si calia, el nom del propietari no deixa lloc a dubtes: ja hi som. A bell ull, la caseta d'**Snoopy** és tan òbvia que no hi manca ni el cartell de «Compte amb el gos» (cap perill: li'n feia, d'il·lusió). En entrar-hi, l'obvietat, ben cert, s'esvaeix. És petita («amb prou feines hi ha lloc per a penjar-hi un gat»), però elàstica i un pèl modernista.

Una volta traspasat l'encatifat rebedor, baixes per una escala de caragol, enrajolada de ceràmica a banda i banda, que aterra en un saló decorat amb tons de roses sobre un fons blanc. Un mural gens venatori lluu al pany d'enfront. A mà dreta, un armari de cedre faixa tota la paret. Una taula de billar, sota un llum fluorescent, ocupa el centre de l'estança. A l'esquerra, alineats: el mecanisme sostenidor dels tacs, l'estéreo i la discoteca: **Leo Basaglia, Joni James, Mendelssohn, Chopin...**; la tv portàtil i el telèfon damunt una tauleta de *bridge* bambolejant, i, costat per costat, l'exigua biblioteca: tota la col·lecció d'*Els set conillets savis*

d'**Elena Dolçahistòria, Guerra i pau, algun Hess, El manual del principiant de tennis, diccionaris de frases traduïdes per poder flirtejar amb pàgones franceses i alemanyes assedegades d'amor, i un llibre de règims alimentaris.**

Virant el cap, de colp, les incrèdules pupil·les xoquen amb els grocs furiosos d'un **Van Gogh** autèntic. L'única llum solar penetra per uns vitralls de color, i fa per engrescar un filoendre arraconat i marcit. Al sostre, un fresc, obra d'un pintor de sis anys, Linus, representa tota la història de la humanitat judeo-cristiana, començant pels Macabeus. Per arreu, en barrija-barreja, podeu trobar: una màquina de franquejar correu —l'únic ciutadà que en té, al barri—, una bola del món, una estoreta elèctrica, un tren igualment elèctric, unes estisores de manicura, la canya de pescar, una manta escocesa... Hi ha bany amb dutxa. No hi ha cambres ni cuina: l'amo dorm i fa vida dalt la teulada, i menja a la carta. El celler, que s'inunda sempre que plou, està farcit de cervesa negra, xampany, i ampolles buides —que mai no torna.

Ei i la família

Gos coniller, fa trenta-cinc polzades, més aviat blanc, amb les orelles

llargues i negres, cap de misto, amb un morro de vuit centímetres rematat per una mena de pruna clàudia, deu quilos i mig, panxeta búdica, silueta seductora: «Soc bufó», fa ell, equànime. Habitualment va vestit, sumari, amb collar i lents de contacte. En les grans ocasions fatxandeja amb capa i copalta, i en la platja exhibeix uns *shorts* florejats que li fan joc amb la planxa de *surf*. Fa servir, també, segons les estacions: viseres de tennis, gorres de golf o beisbol, ulleres de sol, capell d'explorador, patins de gel, bronzejador, ulleres i casc i fulard d'aviador, un acordió...

De cadell, mentre vivia en la residència canina *Daisy Hill*, va estudiar en l'escola d'ensinistrament, on va repetir un curs: aquesta amable circumstància, i un futur sogre bròfec, el van salvar, anys a venir, de les urpes del matrimoni. Ara va de fadrí,

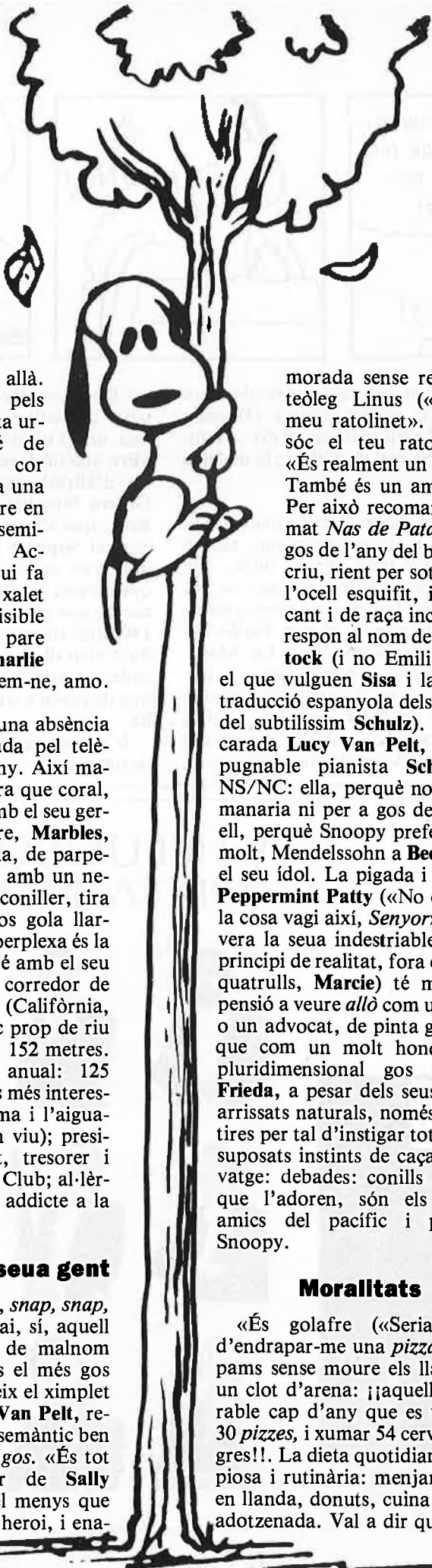

papallonejant ací i allà. Va ser-hi adquirit pels pares de *Lila*, xiqueta urbana, que hagué de traspasar-lo —el cor trencat— perquè era una tortura per a ell viure en un pis: és un ésser semi-silvestre i suburbà. Actualment, fa com qui fa de gos guardià en el xalet d'un barber: invisible (com tots els adults) pare del cadadubtes de **Charlie Brown**, el seu, diguem-ne, amo. Per molts anys.

Té mare, però és una absència tot just interrompuda pel telèfon, de lluny en lluny. Així mateix és distant, alhora que coral, la relació familiar amb el seu germà, clapat de negre, **Marbles**, amb la seua germana, de parpelles de peix, **Belle**, i amb un nebot que, més que a coniller, tira a pantera rosa —gos gola llarga—. Més intensa i perplexa és la vinculació que manté amb el seu altre germà, **Spike**: corredor de finques a Needles (Califòrnia, lloc d'interés turístic prop de riu Colorado. Elevació: 152 metres. Mitjana de pluja anual: 125 mil·límetres. Racons més interessants: ciutat fantasma i l'aiguamoll de Topock, on viu); president, vice-president, tresorer i soci únic del Cactus Club; al·lèrgic a la civilització, addicta a la soledat i als coiots.

Ell, vist per la seua gent

«És valent, lleial i, *snap, snap*, impacient» segons, ai, sí, aquell nano del cap gros de malnom Charlie Brown. «És el més gos dels gossos» garanteix el ximplet de la manta, **Linus Van Pelt**, recalcant el contingut semàntic ben valencià del primer gos. «És tot peludot», a parer de **Sally Brown**, germana del menys que més amo del nostre heroi, i ena-

morada sense recurs del teòleg Linus («¡Oh! el meu ratolinet». «¡Jo no sóc el teu ratolinet!»). «És realment un bon gos. També és un amic fidel. Per això recomane l'estimat *Nas de Patata* per a gos de l'any del barri» escriu, rient per sota el bec, l'ocell esquifit, insignificant i de raça incerta que respon al nom de **Woodstock** (i no Emili, diguen

el que vulguen **Sisa** i la infecta traducció espanyola dels *peanuts* del subtilíssim **Schulz**). La malcarada **Lucy Van Pelt**, i l'inexpugnable pianista **Schoreeder NS/NC**: ella, perquè no el recomanaria ni per a gos del minut; ell, perquè Snoopy prefereix, de molt, Mendelssohn a **Beethoven**, el seu ídol. La pigada i penjada **Peppermint Patty** («No crec que la cosa vagi així, *Senyor*», persevera la seua indestriable amiga, principi de realitat, fora de sèrie i quatrulls, **Marcie**) té més propensió a veure *allò* com un xaval, o un advocat, de pinta grotesca, que com un molt honorable i pluridimensional gos coniller. **Frieda**, a pesar dels seus cabells arrissats naturals, només ix a les tires per tal d'instigar tothora els suposats instints de caçador salvatge: debades: conills i ocells, que l'adoren, són els millors amics del pacífic i pacifista Snoopy.

Morallitats

«És golafre («Seria capaç d'endrapar-me una *pizza* de tres pams sense moure els llavis»), i un clot d'arena: ¡¡aquell memorable cap d'any que es va fotre 30 *pizzas*, i xumar 54 cerveses negres!!». La dieta quotidiana és copiosa i rutinària: menjar de gos en llanda, donuts, cuina italiana adotzenada. Val a dir que, a ve-

gades, té caigudes en el sibirisme més alambinat («Una copa reial no és una copa reial si no vessa per la vora». «¡No hi ha gall dindi de xocolata?»), conseqüència de ser un llèpol sense remissió. I per a broma bèstia («Com em bat el cor, ¡encara!») la que li va gastar Charlie Brown: «He decidit que et tornes vegetarià». Coherent amb aquestes virtuts, és un fetixista dels plats de menjar i beure: guarda, fotografiats, tots els que ha tingut en la seua sedentària vida: «Viatjar... fins on no es perdi de vista el plat de menjar».

Domilega a tota ultrança («El bell dorment del bosc»), exerceix, arrapat amb els músculs de les orelles, sobre la carena de la seua atapida casa, plo-ga, neve, faça fred o en plena canícula. Li encanta, això no obstant, la dansa: «Ballar és viure, per a mi ballar és un desfogament emocional. Em fan pena els qui no saben ballar i no arriben ni a fer uns quants saltirons de goig de tant en tant». Adolescent, va pertànyer al cor de la residència canina La Margarida. «No es pot dir que s'hagi sentir mai **El Jui Universal**, de **Porosi**, fins que no s'ha sentit cantar per quaranta gossos». Sap brodar (dibuixos de conillots i tot) i fer macramé. Li agrada, amb folia, el cuit amagar i, més assenyadament, tots els esports a l'aire lliure (fa de *shortstop* i és, de bon tros, el millor jugador de l'equip de beisbol dirigit, és un dir, pel forjador de derrotes, Charlie Brown).

Detesta: la cacera, molt especialment de conills (no en sap ni l'olor que fan) i ratolins («He d'admetre que no em seria fàcil d'encertar un ratolí d'un colp de puny»); els gats, estúpids, i, sobretot, el **II Guerra Mundial**, el gatot, pinxo i de cinc-cents mil quilos, que pateix de veí; dormir a l'habitació dels hostes de ca Woodstock; que li diguen «cara peluda»; jugar a rats-penats; els fanàtics; les injeccions, les vacunes i els suplicis en general; el coco; els cambrers graciosos; parlar en públic («Tinc mal d'estómac, no sé on sóc, les cames em tremolen, no m'aguanto dret, tinc mal de cap, tinc mal de peu...»); els cotxes («Escolteu, ¡estú-

pids! Esteu aparcats sobre els meus records»); els intolerants («Encara que sigui amic meu, no té dret a criticar el meu estil de Vida»); la maleïda guerra...

Sempre Snoopy, però amatent a la disfressa i el camaleonisme, també és: xutador boig, astuta òliba, Joe Setciències («De fet, a nosaltres, les mosses ens fan una por horrorosa»), el gran dinosaure, el més famós entrenador de *rugby*, boa, Joe Motocròs, gàrgola, el primer gos a la lluna, helicòpter d'auxili, el jugador d'hoquei de fama mundial, goril·la ferotge, advocat («A mi, digueu-me qui fa les cançons d'una nació; qui fa

les lleis no m'importa»), novel·lista a pesar dels editors (autor de la terrorífica novel·la gòtica, que no negra: «Era una nit fosca i borrascosa», entre d'altres), as d'aviació de la I Guerra Mundial, a desgrat del **Baró Roig**, que sempre li fa trossos el seu estimat **Sopwith Camel**: 150 cavalls, una gran motor rotatori *Le Rhône*, que permet viratges rapidíssims i una acceleració instantània, un dipòsit de 140 litres de gasolina, va armat amb dues metralladores *Vickers* sincronitzades, muntades sobre el fusellatge, i que disparen a través de l'arc de l'hèlix.

It's a log way to Tipperary, púrria de terra. □

STUDIOh!

TEATRE
VALENCIA - CINEMA

¡ATENCIÓ: MOLT POQUES REPRESENTACIONS!

ELS JOGLARS

Venda de localitats amb cinc dies d'antelació (vesprades).
Hi col·laboren: Diputació Provincial i Ajuntament de València,
Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

VIRTUOSOS DE FONTAINEBLEAU

